

Kroer i Bording sogn.

Hvor der er en kirke er der næsten altid også en kro ganske tæt ved. Men sådan er det ikke i Bording sogn. Ja faktisk er der slet ingen. Der har der dog været en kro, men ikke tæt ved kirken.

Siger man navnet **Hestlund Kro** er der stadig nogle, der kan reflektere over navnet og enkelte kan også fortælle, hvor den lå. Helt nøjagtig er det gården, der i dag har adressen Skyggevej 19. Engang før 1885 var der kro.

Sine Baks forældre købte i 1885 en lille ejendom på 18 ha. lige øst for kroen, og da var der ingen kro mere, fortæller Sine. Der var dog stadig mange mennesker, der holdt ind, når der var marked i Herning. Folk kom da trækkende med deres dyr, og bad om husly og mad både til dyrene og dem selv.

”Det var spændende med sådanne fremmede mennesker,” fortæller Sine Bak. ”For os børn var det en stor oplevelse. Vi ville jo gerne se alle de folk, der kom ad landevejen. Der kom ellers ikke så mange dengang. Tit skulle hestene hvile sig, og de var tørstige, og så kunne de jo få noget at drikke ved kroen, før de drog videre til Herning.”

Kroen var en af de største gårde i området. Omkring år 1900 var der ca. 8 køer på gården. På de andre mindre gårde var der almindeligvis kun 2-3 køer.

Lige hvornår den ophørte med at fungere som kro ved man ikke helt. Heller ikke hvornår folk stoppede med at komme i ny og næ. Men i 1902 – eller deromkring – søgte det nye hotel i Bording om at overtage spiritusbevillingen fra Hestlund Kro, så indtil da, havde de kunnet sælge spiritus på lovlig vis.

Det var nu ikke kun valfarende handelsfolk fra Viborg til Herning der brugte kroen. Hærvejsvejen fra Holstebro til Nr. Snede gik igennem Hestlund og Ravnholt. Vejene Krybily og Lovsangsdal er således en del af den gamle vej og dele af strækningen er stadig ingenmandsejet.

I passende afstande – omkring hver 15 kilometer – langs hærvejen opstod der kroer. Således også Hestlund Kro. Markerne fra kroen og til hærvejen ved Hestlund blev indhegnet med jordvolde. Der kunne dyrene så gå, medens driverne kunne gæste kroen.

Det er altså meget uvist omkring kroen. Men at der har været kro er ganske vist. Sine Bak benævner mange gange beboerne på gården som krofolk. Om konen på gården fortæller hun bl.a: *”Der var sådan en rar krokone – som vi kaldte hende – Mari, sagde vi. Det kan nok siges, at hun var en rigtig krokone. Hvis der var en syg i nabolaget, og hvis hun vidste, at hun kunne hjælpe noget, kom hun med mad. Og det var ikke noget, der skulle købes. Det var noget, hun gav.”*

Så der har været en kro i Bording sogn. Skulle nogen i læserkredsen være mere vidende om emnet, er jeg meget interesseret.

Bent Hansen, Lokalhistorisk Arkiv Bording

3121 2242. april 2022.